

Fra: Peter Barfoed [<mailto:peter@tegnestuen.gl>]
Sendt: 24. oktober 2012 15:46
Til: Officiel post til Bureau of Minerals and Petroleum
Emne: Høringssvar London Mining

Råstofdirektoratet
Grønlands Selvstyre
Nuuk

Mail bmp@nanoq.gl

Svar. Vedr. offentlig høring omkring rapporterne:

Vurdering af Virkninger på Miljøet og Vurdering af Samfundsmæssig Bæredygtighed, udarbejdet på foranledning af London Mining i forbindelse med ansøgning om tilladelse til at udnytte jernmalforekomsten i Isua.

Ved høringssvaret gøres forhold gældende som anført i vedhæftede 2 avisartikler, som har været bragt i Sermitsiaq henholdsvis 17-11 2011 og 12-10 2012.

Der på intet tidspunkt modtaget svar på artiklerne fra London Mining!

I hovedtræk går indsigelsen på at:

1. Der SKAL anvendes vandkraft. Andet er helt uacceptabelt. Dette med henblik på sigt at skabe et sammenhængende el-net langs kysten. Og så for at anvende ren vedvarende energi. Som i Norge. Det er for så vidt London Minings årsag og skyld, hvis der er tidsmæssige problemer. Ind til borgermødet i efteråret 2011 fremgik det af London Minings hjemmeside at projektet var baseret på vandkraft!
2. Der skal anvendes underground mining. Som f. eks. i Kiruna. Giver mindre støv og bedre arbejdsmiljø.
3. Olivinforekomsten ved Fiskefjorden skal anvendes til pellertsproduktion, sådan som Kryolitselskabet i sin tid planlagde. Den værdiskabning bør ske i Grønland. Andet er udplyndring. Man har for 2 år siden fået retten til undergrunden, så skal man ikke umiddelbart forære den bort.
4. I stedet for slurry-pipelines bør anvendes et conveyorsystem (Doppelmayr). Alternativt og bedst bør anvendes elektriske tog, sådan som f. eks. i Kiruna. Der er nærmest energibalance. Transport ned med fyldte malmtog skaber så meget elektricitet, at transport op er nærmest gratis. Vanbåren malm fryser til is. Det ved man i Kiruna, derfor har man etableret et stort underjordisk malmlastningsanlæg i Narvik. Det såkaldte Silas-projekt.
5. Der bør ske samtransport med f. eks. Alcoa, så ballastvand undgås.
6. Svær fuelolie ved skibstransport bør totalt forbydes. Gælder alle skibe. Ved kaj skal tilsluttes el i land.
7. Hvis Alcoa-projektet overhovedet realiseres skal det placeres i Nuuk. Efter de seneste udmeldinger bør de have fingeren og Hydro på banen igen!

8. Vandkraft til London mining og Alcoa bør drives i et selvstændigt selskab, som er uafhængig af de 2 selskaber.

Det kunne være DONG, Statkraft eller Vattenfall. Evt. i fællesskab.

Kryolitselskabet var jo reelt den danske stat. De opererede med vandkraft.

Der burde jo ikke være noget til hinder for at staten kom på banen igen!

Indholdet i de 2 avisartikler gøres gældende i sin helhed.

Modtagelse af høringssvaret bedes bekræftet.

Med venlig hilsen

Peter Barfoed

c/o

Tegnestuen Nuuk a/s

Postboks 420

DK-3900 Nuuk

Grønland

www.tenu.gl

peter@tegnestuen.gl

Tlf. +299 322844

Bedst mulige teknologi – men for hvem

Tanker efter Isua borgermøde i Nuuk

Her er nogle tanker og refleksioner efter London Minings Isua -borgermøde i forsamlingshuset i Nuuk den 1. september

Først og fremmest var det skræmmende at høre, at der i forbindelse med minen skal etableres et diesel-elværk med en samlet kapacitet på 130 MW, som mere end fordobler Grønlands forbrug af fossile brændstoffer (kul og olie).

Og det midt i et område med et af de suverænt største vandkraftpotentiale i Grønland.

Olien skal angiveligt gå op til minen i en i en 105 km lang rørledning.

Men det forhold, at olieledningen går fra havnen ved Kussuk og op til omkring 750 meters højde udgår i sig selv en udfordring og usædvanlig risiko. Der sker jo jævnligt utilsigtede udslip rundt om på kysten.

Og sker der en læk ved røret til Isua, f.eks. hvis en stor entreprenørmaskine beskadiger et rør, så kan det jo gå grueligt galt!

Det må være et krav, at hvor det overhovedet er muligt, skal der etableres vandkraft for at mindske forurening og CO2 udslip. Dermed sikres også, at der er mulighed for at levere energi til senere erstatningsarbejdspladser, når minen en dag er tom. Det bør være et krav ved samtlige miner. De bør være med til at udbygge vandkraften.

Det er jo præcis sådan vandkraftudbygningen er sket i Norge, som jo på dette område burde være foregangsland for Grønland.

Det kunne jo kompensere for det forhold, at mineselskaberne åbenbart ikke betaler royalties. Det eneste samfundet får ud af minedriften er således skat af len og eget omsetning. Og så en spøretet natur.

Kussuk og området op mod Isua er jo en del af kerneområdet, hvad angår resdyr. Ikke mindst er baglandet jo resdyrnes refugie-område.

Gennem tiden er der etableret så mange vandkraftværker i Norge, at de kan nå hinanden og dermed udgøre et sammenhængende net. I Norge er der mig bekendt ikke et eneste dieselelværk.

Målsætningen bør være at udbygge vandkraften i Grønland, så man på sigt kan etablere et mere eller mindre sammenhængende elnet langs kysten. Forsyningsikkerheden bliver øget, og man vil kunne nedlægge dyr dieselback-up.

En sådan udbygning af vandkraftnettet kommer ikke af sig selv, men kræver en bevidst planlægning. En del af den planlægning er at stille krav til mineselskaberne om, at elforsyning skal være med vandkraft. Ikke mindst i Nuuk-området, som det aktuelt drejer sig om, nemlig midt i den (tættest) befolkede del af Grønland.

Det kan jo være en del af koncessionsaftalen, at anlægget overgår til samfundet, når minen er tom eller forlades. Eventuelt mod en delbetaling afhængig længden af koncessionsperioden.

Selv om sådanne krav ville betyde, at jernminen ved Isua ikke kommer i gang nu, bør man slå koldt vand i blodet. Nye muligheder vil opstå, og det vil kun være godt, at samfundets rimelige krav er kendt på forhånd.

Hvad angår Isua, så blev forekomsten i øvrigt først fundet i 60-erne af Kryolithselskabet.

Ved Kryolithselskabets oplæg til udnyttelse af forekomsten fra 1976 var det en forudsætning, at energiforsyning skulle ske med vandkraft.

Og efterfølgende er der udført målinger af tilstrømningen for at sikre at potentialer var troværdigt.

Netop med henblik på udnyttelse i

forbindelse med en jernmine.

Men på grund af verdensmarkedspriserne er udnyttelse først interessant r. Ikke mindst, hvis det er ta' selv bord uden betaling af royalties.

Og uden tanke på, hvad der skal ske, når minen er tom eller forlades.

Omkring forening, så forurener de store malmfragtskibe på op til 250.000 tons, der skal besejle havnen i Kussuk, uftellig meget. Ifølge DR P1/ Miljømagasinet 3. april 2009 (ligger på nettet), så forurener et malm-skib i den størrelse lige så meget som 50 mill. biler, hvad angår svovl. Dette fordi de sejler på svær fuelolie. Og RAL's fragtskibe er jo rene slæbøjler i den sammenhæng.

Under præsentationen i Forsamlingshuset kunne man ikke undgå at tænke over de klimatiske udfordringer, der er ved minedrift i omkring 750 meters højde ved kanten af Indlandsisen. Ofte kraftige snestorme og med temperaturer i lange perioder nede omkring minus 30-40 gr.

I det hele taget en vinter, der er betydelig længere og mere udfordrende end f.eks. i Nuuk, hvor vinteren jo i sig selv er en udfordring.

Og svaret på det er da, at minedriften skal ske i form af en lukket mine, som f.eks. i jernminen i Kiruna i Nord-Sverige, hvor al brydning sker i et behageligt klima under jorden med temperaturer på omkring plus 10 gr. Hensynfuldt med henblik på etablering af en moderne arbejdsplads og nutidige arbejdsforhold i minen. Og uden de tekniske problemer, som den ekstreme kulde og sne angiveligt må give. Også Kryolithselskabet planlagde naturligvis ned undergrunden mining.

Med en åben mine ved Isua, har man da i den grad betalt om problemer.

Det blev oplyst, at det skulle etableres 105 km lang vej fra havnen ved Kussuk og op til minen ved isakanten. Og ca. midt på etableres en landingsbane til Dsh-8 fly som dem Air Greenland har anskaffet.

Fint nok med det. Veje ind i baglandet er fremtiden og vil også kunne bruges i andre sammenhænge.

Hvad angår selve malmtransporten, så skal malmen åbenbart transporteres i store vandrør med en samlet diameter på 1,6 m, hvor den knuste malm med varmt vand gennem rørene transporteres ned til havnen.

Det blev oplyst at det meste af de fine partikler ville blive opsamlet i bassiner. Inden vandet bliver ledt ud i fjorden.

Her kommer man også til at tænke på Kiruna, hvor malmen gennem mange, mange år er blevet transporteret med tog. Dels til Narvik for udskibning. Eller til Luleå til smelteværket der.

Malmtoget med elektriske lokomotiver, som producerer el, når de kører ned ad bakke.

Et alternativ kunne jo også være malmtransport med et conveyer-system i form af en svævebane, sådan som det også bliver praktiseret ved nogle miner andre steder i verden. Og som der står som en option på en af London Minings tidlige tegninger.

På den pågældende tegning er også anført, at energiforsyning er med Hydropower. Altså vandkraft!

Tegning ligger ikke på London Minings

hjemmeside længere, men jeg har taget en sikkerhedskopi.

Just in case!

Det blev oplyst, at hvis vandet irret frøs til is, så stoppede produktionen. Som det blev oplyst ved mødet, var det en almindelig teknik ved nogle miner i Canada.

Men det bliver aldrig en miljøvenlig metode.

Men i Kryolithselskabets oplæg fra 1976 var transport i rør imidlertid også forslaget på dette tidspunkt.

De havde nok været på studierøse i Canada.

Og sikker: Best Available Technology for 30-40 år siden.

Ved læsning af Kryolithselskabets forstudie, så bemærker man i øvrigt, at Kryolithselskabet planlagde forredning på stedet, idet der indgik produktion af pellets.

Til fremstilling af pellets indgår bl.a. Olivin, som jo ligger i store mængder ved Fiskefjorden lige i nærheden. Ubenyttet hen til ingen nytte.

Og netop pellets er hovedproduktet for LKAB i Kiruna. Det var derfor desejlede olivin fra Fiskefjorden helt til Narvik. Det giver ifølge studier på LKAB's hjemmeside langt den bedste pris for malmen, når den er forædlet. Og forædlet er der i tillæg mindre, der skal sejles bort. Plus at det giver mere beskæftigelse og større skatteindtægter lokalt. Måske værd at

genoverveje?

Det blev ved Isua-borgermødet fremhævet, at man sattede på BAT/ Best Available Technology.

Efter mødet sidder man dog tilbage med indtrykket af, at dette så langt fra er tilfældet.

Best Available Technology for samfundet er så afgjort vandkraft, hvad angår energiforsyning.

Det virker som om maksimering af lønsomheden for selskabets aktionærer, har absolut højeste prioritet. Hensynet til samfundet, naturen og miljøet kommer så udpræget grad i anden række.

At oplægget omkring minens energiforsyning nu er, at det er med dieselel, selv om en forudsætning tidligere har været, at det skulle ske med vandkraft, under meget. Hensynet til, hvordan minen kan medvirke til en langsigtet udbygning af samfundet, herunder på energiområdet, har tilsyneladende kun meget ringe betydning. Hvis overhovedet.

Åbenbart heller ikke for de embedsmænd og politikere som borgerne har en forventning om, burde stille krav på samfundets vegne. Herunder fastholde krav. Og burde tænke bare lidt langsigtet.

Som London Minings oplæg ser ud for nærværende, ligner det ren udplyndring!

Af Peter Barboed

Kalaallit: Nunaanni Namminersorlutik Oqartussat IT-mut atortorissaarutitnik pisiniartarneq pillugu tamanut suliaqarinnittussarsi ussipput.

Ataasingsornermi 21. novemberimil paasisutissat sukuminerusut uani atursinaavattit: http://dk.nanoq.gl/Emner/Landsstyret/Departementar/Departement_for_finanser/Oekonomi_og_personalstyrelsen/Akdeler/Indkøbsfunktionen.aspx

NAALAKKERSUISUT
GOVERNMENT OF GREENLAND

Grønlands Selvstyre gennemfører offentligt udbud vedrørende indkøb af IT-udstyr.

Sidste frist for afgivelse af bud er tirsdag den 13. december 2011 kl. 12.00 Nuuk tid / kl. 16.00 dansk tid.

Læs mere på http://dk.nanoq.gl/Emner/Landsstyret/Departementar/Departement_for_finanser/Oekonomi_og_personalstyrelsen/Akdeler/Indkøbsfunktionen.aspx fra mandag den 21. november.

London Mining skal bruge vandkraft!

Det er nødvendigt, at de internationale selskaber samarbejder om infrastrukturen omkring deres store projekter

Tanke i forbindelse med borgermødet på Ilisimataarfik om London Mining mandag den 24. september 2012.

På borgermødet blev det foreslået, at Alcoa og London Mining skulle arbejde sammen omkring vandkraften. Og på mødet blev det ligeledes af en borger fra salen, Jakob Mathiasen, overbevisende dokumenteret, at der er tilstrækkeligt vandkraft til begge projekter. Og at London Mining arbejdede med forurensning af vandkraft. Den tilgængelige vandkraft kan jo være projekts begrænsning!

Med vandkraft er der mulighed for at etablere erstatningsarbejdspladser, når minen på et tidspunkt er tom.

Udvikling af landet uden at svine

Det er det, der holder læggesigt planlægning og udvikling af landet.

I Norge er der adskillige miner. Men ikke et eneste dieselværk til permanent af-produktion.

Man har bevåget udviklet landet uden at svine!

Det vil vi lære af. Og det må nærmest være en global forpligtelse.

Forudsættningerne er jo således ens. Det børde kunne inspirere i hvert fald de kvikere blandt vores beslutningstagere.

Men måske er de ikke i flørtal?

I Grønland er der så få akud i bussen til at etablere et sammenhængende elektricitet langs kysten, eller en del af den, i første omgang Nuuk - Sisimiut, at alle muligheder skal udnyttes.

Et sammenhængende net vil jo være med til at give større forsyningsikkerhed, mulighed for mere og/eller billigere og nødvendigt for at kunne udfase diesel back-up-alternativerne i de enkelte byer langs kysten.

Måske bør elektricitet køres i et separat selskab. Som i Norge, Sverige og andre steder.

Måske er det Hydro/Geotermisk/atomkraft i Norge, Vatnfall i Sverige eller Dog i Danmark, man skal have på banen, eller måske andre statselskaber, der leverer og styrer den alternative el-kraft.

Så man tænker læggesigt og på verdens af vedvarende energi, som jo gerne skulle være med til at bringe Grønland som et moderne og miljøbevæst samfund, som man kan være stolt over at være en del af.

Ballastvand

Omkring diskussionen om ballastvand, så burde problemet jo kunne løses, hvis

Alcoa og London Mining fandt ud af at samarbejde.

Malmstrømning kunne sejle aluminiumsmalm (Bauxit) i i Grønland, med frødt ved en smelte ved Nuuk. Og så seje jernmalm ud af Grønland.

Dermed bør der ikke være behov for ballastvand, der holdes ud i havet ved Grønland.

Sendes ved Nuuk!

Men da et aluminiumsværk med en produktion på 350.000 tons aluminium giver spildvarme til opvarmning af boliger til 15.000 mennesker, og selvagt 30.000 mennesker, hvis produktionen forøbles, (ifølge oplysninger fra Hydro anleg i Sundalsøra i Norge, et af verdens mest moderne anlegg), så ligge et smeltværk i nærheden af Nuuk.

Hvor anden viser er Maniitsoq og videre nordpå i perioder også lukket af is.

Det taler også for Nuuk, hvor de også er et stort vandkraftpotentiale med syd.

Videre er det en fordel for flytrafikken, hvis man sparer benet til Maniitsoq og kan flyve direkte til og fra en atlatluft-havn syd for Nuuk. Ævenfor tidligere artikler af Lars Lund om samme. Je blev bragt i Sermiutiq nr. 5 og 36 i år.

Desuden er Nuuk så stor og robust en by, at den godt kan klare, at et smeltværk lukkes.

Boligerne vil kunne overtages af andre. Andreledes vil det være i Maniitsoq, hvor en lukning vil være en katastrofe.

Ommer

Og når man tager det usikre forbud i Nuuk omkring udvælgelsen af lokaliteter for placering af en smelte i Nuuk-området i betragtning, hvor et lille lukket kommunalt udvalgte bestemt, hvornår placering skulle være, og først et halvt år efter, at man havde sendt forslagene til Alcoa, fandt det passende at orientere borgerne og samtidig ved udvælgelsen havde mere fokus på en placering, der kunne fremme etableringen af en luft-havn på Nordlandet, frem for hvad der passede i forhold til et smeltværk, siger det jo oplagt, at det er en ommer. Ikke mindst set i lyset af de åbenbare uheldige økonomiske forhold det vil medføre.

Og endelig fordi vi lever i et demokrati og ikke et flimandsvalde.

CO2 ved skibstransport

Ved mødet på Ilisimataarfik blev jeg opmærksom på, at man ved CO2-belastningen ved skibstransport af malm og olie kan have regnet med CO2-belastning i grønlandske farvande. Ikke belastningen ved den store rejse ud i verden. Måske helt til Kina. Dog måske om nogle år via Nord-Vestpassagen.

Jeg tænkte på, om nogen husker at forbyde brugen af svær fuelolie som drivemiddel til malm- og tankskibe. Svær fuelolie er svært forurenende. Der er allerede planer om at forbyde brugen af svær fuelolie ved søjls i Østersøen, i Norden og i Europa.

Måske er det allerede et krav ud af østøerne, at der skal anvendes let fuelolie. Og så man skal være tilsluttet el i land, når man sejler til kaj.

Ved vandkraft overfølgges en betydelig del af tankskibstrafikken. Dermed reduceres faren for en oliekatastrof i Godthåbsfjorden tilsvarende. Det er jo kun et par måneder siden, at et skib sejlede på et skær ved Cook-øerne. Heldigvis slap naturen uden de store skader denne gang, men det er ikke sikkert, at det går lige så smertefrit næste gang.

F.eks. med et tankskib, der er omløst-kraftet.

Internationale regler

På borgermødet blev der i flere sammenhænge nævnt til internationale regler, uden dog at definere nærmere, hvad det gik ud på. Det er ikke oplysning man slører.

Hvorover er der jo ikke sikkerhed for at de gælder i Grønland.

Og måske er de såkaldte internationale regler - ikke tilstrækkelige i et arktisk klima.

Åben mine

Videre sad man og undrede sig over, hvorfor man etablerede en åben mine i lanten og ind under indlandsisen, når man samtidig fik oplyst, at is-brenten lægromt men så kostbar og så med mod det åbne m. nehil og under højdningens-konventioner skulle fjernes. Og efter ophør af brydning efter nogle år vil infroter slette sporene fra minen.

Det vil rike derfor lidt malboagtigt med en åben mine!

Det skal nævnes at Krylitzelskabet, øjet af den danske stat, i 60-erne fandt jernmalmsforkomsten ved Isua, og i 70-erne udviklede projektet frem mod et feasibility-studie med henblik på opstart af en mine.

Man brugte betydelige ressourcer på projektet.

Men salmpriserne på det tidspunkt gjorde det ikke lønsomt.

Men som en naturlig del, så arbejdede man med undergrund-mining.

Ud over gletsjer og de udfordringer det gav, var man opmærksom på, at der i området, kan forventes kraftige snestorme ned fra indlandsisen og ligeledes i perioder temperaturer ned omkring minus 30-40 gr.

Det skal nævnes, at ved jernmines i

Kiruna i Nord-Sverige er der under-ground mining.

På nuværende tidspunkt med til omkring 1100 m under overfladen. Og minegangen opvarmes med spildvarme, så der året rundt altid er plus 8 gr. Nå, her i Kiruna anvender man naturligvis heller ikke lavtempererede kinesiske slaverbejdere, til internationale lønninger!

Men til de lønninger, der gælder på det svenske arbejdsmarked.

Der var jo en grund til at LKAB det svenske statselskab, som driver minen i Kiruna, i nogle år sejlede olivin fra Segg-minen i Fiskefjorden helt til Kiruna i Nord-Norge og videre herfra til Kiruna. Det var til produktion af Pellets.

LKAB i Kiruna sælger omkring 80% af deres produktion som pellets, (Green pellets), som de kalder dem. Det er fordi de får en betydelig bedre pris for deres produktion.

Nu får de blot olivinen fra Norge, idet det angiveligt har forhandlet sig frem til en bedre pris.

Men strømforsyningen i Fiskefjorden ligger nu uddyttet hen. Kun 20-40 km fra anlægget ved den planlagte havn i Qussuk. Der er umiddelbart ingen grund til at denne værdiskabning i Grønland er glebet ud af Isua-projektet.

Hvem har givet Alcoa retten til vandkraft

Krylitzelskabet (Staten) havde naturligvis også baseret sit Isua-projekt på vandkraft.

Det var blandt andet derfor, man fra 1974 frem til 1994 udførte undersøgelser omkring vandkraftpotentialer. Man kan derfor undre sig over, hvem der tilsluttede sig og hvem der tilsluttede sig.

Men måske er de ikke i flørtal?

Det var blandt andet derfor, man fra 1974 frem til 1994 udførte undersøgelser omkring vandkraftpotentialer. Man kan derfor undre sig over, hvem der tilsluttede sig og hvem der tilsluttede sig.

Men måske er de ikke i flørtal?

Det var blandt andet derfor, man fra 1974 frem til 1994 udførte undersøgelser omkring vandkraftpotentialer. Man kan derfor undre sig over, hvem der tilsluttede sig og hvem der tilsluttede sig.

Men måske er de ikke i flørtal?

Det var blandt andet derfor, man fra 1974 frem til 1994 udførte undersøgelser omkring vandkraftpotentialer. Man kan derfor undre sig over, hvem der tilsluttede sig og hvem der tilsluttede sig.

Koalitionsaftalen

Afslutningsvis vil jeg nævne, at i koalitionsaftalen for det nuværende Naalakkersuiset, er omkring energi anført: »Et Grønland, der primært bærer sit energiforbrug fra grøn energi, er den bærende vision».

Og omkring minedrift, storindustri og olie anføres: »Udnyttelse af de ikke-levende ressourcer accepteres vi som et vigtigt potentielt - dog ikke på bekostning på miljøet».

Vi leder den lige stå et øjeblik.

Al Peter Barbaert